

Ailelerle bağlantılar kurmak

İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi'ni
toplumunuzda yaşama geçirmek

İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi Uygulamasına Dayanan Kaynaklar projesine, Eğitim Çalışma ve İşyeri İlişkileri Bakanlığı aracılığıyla Avustralya Hükümeti tarafından fon sağlanmaktadır. Kaynaklar, erken çocukluk eğitimlerine İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi'ni uygulamaları için destek sağlamak üzere Toplum Çocuk Bakımı Kooperatifi Ltd (NSW) tarafından geliştirilmiştir.

Eyaletler Birliği'nin Arması, Bakanlığın logosundan başka tüm malzeme bir ticari marka tarafından korunmaktadır ve aksi belirtilmedikçe bu belgede sunulan tüm malzeme bir "Creative Commons Attribution 3.0 Australia" (<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/au/>) çerçevesinde sağlanmıştır.

İlgili ruhsat ayrıntıları, CC BY 3.0 AU ruhsatı için tam yasal kod gibi, (verilen bağlantıları kullanarak erişilebilen) "Creative Commons" internet sitesinde mevcuttur (<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/au/legalcode>).

Belgeye İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi Uygulamasına Dayanan Kaynaklar – Ailelerle bağlantı kurmak: İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi'ni toplumunuzda yaşama geçirmek şeklinde atıfta bulunulmalıdır.

ISBN: 978-0-9873543-1-0

Erken çocukluk eğitimcilerinin ilişkileri yaptığımız her şeyin tam ortasındadır.

Olumlu sonuçlar elde etmek istiyorsak, çocuklarla, ailelerle ve birbirimizle içten ve olumlu ilişkiler çok önemlidir.

İlişkiler hakkında düşündüğümüzde ilk akla gelen, çocuklarla olan ilişkilerdir. Ancak, ailelerle kurduğumuz ilişkiler ve ortaklıklar da aynı derecede önemlidir.

Anababalarla birlikte çalışmak ödüllendirici, zorlayıcı ve daima olasılıklarla doludur.

Çocuklar için en iyi sonuçlar eğitimciler ve aile mensupları birlikte çalıştıklarında ortaya çıkar:

“Aileler ve eğitimciler, küçük çocukların öğrenimini desteklemek için ortaklık halinde birlikte çalıştıklarında çocuklar başarılı olur.”

(İlk Yıllar Öğrenim Çerçevesi, s. 9)

“Çocuğunuzu kaydettirdiğinizde aslında bir aileyi kaydettiriyorsunuz”¹

Çocuklar yalıtılmış şekilde yaşamaz.

Her çocuk, en başta, bir ailenin mensubudur. Anababalar ve ailenin diğer üyeleri bir çocuğun ilk ve en önemli öğretmenleridir.

Bir çocukla çalıştığımızda aynı zamanda onun ailesiyle ve çoğunlukla daha geniş toplumla birlikte de çalışıyor oluruz.

Ailelere çocuklarının öğrenimine katılabilmeleri ve katkıda bulunabilmeleri için gerçek fırsatları nasıl sağlayabileceğimiz üzerinde düşünmeliyiz.

Bu tür bir katılım gerçekleşmeden önce, ailelere kendilerini yaptıklarımızın bir parçasıymış gibi hissetmeleri için nasıl yardımcı olabileceğimizi düşünmeliyiz.

¹ Intoul, A., Kameniar, B. & Bradley, D. (2009) Bottling the good stuff: Çok-ırklı bir çocuk yuvasında konukseverlik ve masal anlatma. Australasian Erken Çocukluk Eğitimi Dergisi, 34 (2), 24-30.

Aidiyet,
bakımımızdaki
çocuklar için
olduğu kadar aile
mensupları için de
önemlidir.

Aidiyet ve sıcak karşılanma duygusu, aileler, yaptıklarımıza katkıda bulunabileceklerini hissetmelerini bir yana bırakın, bizim servisimizde kendilerini rahat hissedeceklerse, önemlidir.

Çocuklar, aile mensuplarının nasıl karşılık verdiklerini izleyerek nasıl hareket etmeleri gerektiğini öğrenirler. Aileler kendilerini mutlu ve sıcak karşılanmış hissederse, çocuklar da öyle hisseder.

Aile katılımının çok önemli olduğunu bildiğimizden kimi zaman çok şey bekleriz. Ailelerden politikalar ve yöntemler hakkında görüş bildirmelerini veya programımıza düzenli katkılarda bulunmalarını isteriz. Bu tür görüş ve düşünceler değerlidir; ancak, tüm ailelerin bu tür resmi şekillerde yer almalarını beklersek hayal kırıklığına uğrayabiliriz. Başarılı ilişkiler saygı ve anlayışı temel alır. Katkıda bulunmanın farklı yolları vardır ve aileleri nasıl en iyi şekilde katabileceğimizi önce dinlememiz ve daha sonra öğrenmemiz gerekir.

Başarılı ortaklıkların temelini aile mensuplarıyla günlük ilişkiler aracılığıyla atarız.

Her çocuğu ve ailesini bireyler olarak tanımak için içten ilgi gösterdiğimizde bir aidiyet ve ortaklık duygusu yaratırız.

Olumlu ilişkiler bağlantı noktaları üzerinde kurulur.

Erken çocukluk eğitimcileri olarak halihazırda her aile mensubuyla çok açık bir bağlantı noktamız vardır: çocukları.

Gerçek bir bağlantı kurmak için ailelerle çocukları hakkında anlamlı sohbetler yapmak için zaman ayırmamız gerekir.

Aileler çocuklarını bizim bakımımıza emanet ettiklerinde önce, özen gösterdiğimizi ve güvenilir olduğumuzu, çocuklarının bizimle birlikteyken iyi olacağını bilmek isterler.

Aileler ayrıca çocuklarının kim olduğunu gerçekten bildiğimizi, nelerden hoşlanıp hoşlanmadıklarını bildiğimizi, onları bireyler olarak tanımak için zaman ayırdığımızı görmeye önem vermektedir.

Aileler, çocuklarının en iyi yanlarını ortaya çıkarmaya nasıl yardımcı olabileceğimizi bilmek için gerekli beceri ve bilgiye sahip olduğumuzu görmeye önem verirler.

Ailelerle konuştuğumuzda, daha derin bağlantılar ve anlayış geliştirmek için günlük selamlamalardan ve hoşça kal demelerden ileriye geçmek önemlidir. Bu, ailelere, çocuklarını tanıdığımızı ve ne yaptıklarını bildiğimizi gösterebileceğimiz bir fırsattır.

Konuşmalarımız “Ayşe bugün iyi bir gün geçirdi” veya “Ali kum havuzunda çok eğlendi” ile sınırlı kalırsa, aileler neler yaptığımız konusunda çok az bir sezgiye sahip olur. Çocukların ilgilendiği şeyler ve öğrenimleri konusundada daha derin konuşmalar için zaman ayırırsak bu, ailelere kendi çocuklarının geçirdiği günün içyüzünün yanı sıra eğitimler olarak bizim işlevimizin önemini de sunar.

İlişkiler karmaşıktır. Bir aileyle aramızda zorlu bir ilişki olduğunu düşünürsek, bu bize sadece olumlu ilişkiler kurmanın önemini anımsatır.

Ailelerle ilişkiler, çocukların öğrenimini desteklemek için ortaklaşa çalıştığımızda değerli ve tatmin edici olur. Ailelerle çocukları hakkında konuşmak ve bilgileri paylaşmak için fırsatlar kollayarak, çocuklara ve ailelere bir aidiyet duygusu aşılayan güvenilir ilişkiler kurabiliriz.

İşimizde çocuklarla gerçekten iyi bir çalışma yapmak istiyorsak, ailelerle ilişkiler isteğe bağlı değildir. Ailelerle ilişkiler kurmak için zaman ayırmak çok önemlidir.

İlişkiler kurmak

Kimi zaman en basit şeyler en büyük farklılıkları oluşturur.

- **Gerçekten içten merhaba deyin** – Selamlaşmalar önemlidir. Halihazırda yirmi defa merhaba demiş olsanız bile, sanki ilk kez diyor gibi söyleyin. Konuştuğunuz kişi kim olursa olsun bundan mutlu olacaktır.
- **İnsanların adlarını öğrenin** – Birisiyle konuşurken o kişinin adını kullanmak hemen bağlantı kurar ve o kişiye insan olarak ilgi gösterdiğinizi ortaya koyar.
- **İlk girişimi siz yapın** – Ailelerin size gelmesini beklemeyin. Merhaba demekte öncü olmak ve bir konuşmayı başlatmak, özellikle de utangaç veya endişeli bir kişi ise, diğer kişiyi rahatlatır.
- **Çocuğun o gününe ilişkin gerçek bir şeyi paylaşın** – Aile mensupları ile konuşurken çocuğun geçirdiği güne ilişkin olarak paylaşabileceğiniz gerçek bir şey bulun. Sadece “iyi bir gün” geçirdiklerini söylemeyin, çocuklarının yaptığı şeyle ilgilendiğinizi gösteren bir şey söyleyin. Çocuklarına gerçekten özen gösterdiğiniz ve onunla ilgilendiğinize ilişkin duygunun etkisi aileler için uzun sürer.
- **Konuşmanızın yanı sıra, dinlemeye de hazır olun** – Onların görüş ve düşüncelerine değer verdiğimizde aileler bize eğitimci olarak değer verir ve saygı duyar. Gerçek ilişkiler, bir tarafın konuşup diğer tarafın dinlemesinden çok, alıp vermeyle ilgilidir.
- **Kendinizi başkasının yerine koyun** – Başkaları hakkında hüküm vermek kolay olabilir. Ama bunu yapmadan önce kendinizi bir an için diğer kişinin yerine koyun. Aynı durumda siz olsanız neler hissedeceğinizi düşünün. Aileler çocukları için ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmaktadır. Bunu yapmaları için sizin onlara nasıl yardımcı olabileceğinizi düşünün.

Anababa bakış açısı

“Erken çocukluk eğitmeni olarak, birlikte çalıştığımız ailelerle daima iyi ilişkilerim olduğunu düşünmüşümdür. Şimdi de öyle düşünürüm, ama bir ebeveyn olmak bana ebeveyn-eğitmen ilişkilerinin anlamı ve bunların ne kadar önemli olduğu konularında farklı bir görüş açısı kazandırdı.

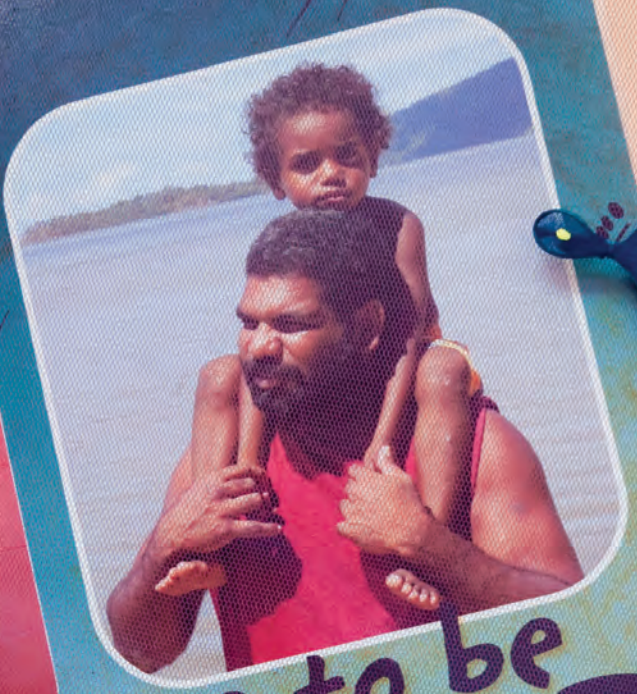
Bir ebeveyn olarak, çocuğumun bakım gördüğünü, birisinin ona bakacağını, üzüntülüken birisinin onu teselli edeceğini ve yeni bir şey bulma veya bir şeyi ilk kez yapma heyecanını paylaşacağını bilmek isterim.

Bir ebeveyn olarak kapıdan girdiğimde sıcak bir şekilde karşılandığımı hissetmek ve birisinin bana ve çocuğuma gülümseyip merhaba demesini isterim. Orada bulunduğum için, oranın ne kadar meşgul olabileceğini biliyorum, ama birisinin, bana çocuğumun günü hakkında anlamlı bir şey söylemek ve “onu kazandığınızı”, onun neleri sevdiğini ve sevmediğini, nelerde iyi olduğunu ve nelerde olmadığını, neleri yiyeceğini ve yemeyeceğini, onu o yapan tüm bu küçük şeyleri bildiğinizi göstermek için zaman ayırmasının ne anlama geldiği şimdi kavırıyorum.

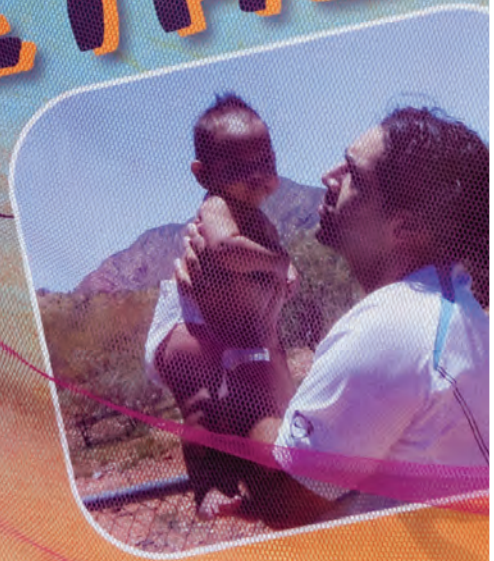
Ve son olarak, ilerlemesi ile ilgilendiğinizi, onun geleceği hakkında birlikte düşünüp oraya varması için birlikte ona yardımcı olduğumuzu duyumsamak istiyorum. Ve bunun, sizin birçok çocuğu düşünmek zorunda olmanız dolayısıyla ve benim sadece bir taneyi düşünmek zorunda olmam dolayısıyla sizin için daha zor olduğunu da biliyorum. Ama yaptığınız basit günlük şeyler özen gösterdiğinizi ve olup bitenlerin arasında çocuğumu ve beni ve ailemizi bildiğinizi bana gösterdiğinizde, hepimizin aynı sayfada olduğumuzu düşünmek çok güzel bir duygu.”

a time to be **TOGETHER**

Booklet produced by SMARTC
Residential Indigenous Family and
Children's Behavioural Centre (RIFC)
in partnership with the NSW
Family Action Centre (FAC)
funded by the Australian
Government Department of
Community Services

Booklet designed and
illustrated by
Catherine and
Natalie

